

Nr 224.

Av herr **Larsson, Johan**, om statsbidrag till företagare, som bereda anställning och yrkesutbildning åt unga arbetare.

Ett av vår tids stora och svåra problem är att skaffa vår uppväxande ungdom sysselsättning och lämplig utbildning för praktiskt förvärvsarbete.

För närvarande, då vare sig hantverk, industri eller jordbruk kan lämna sysselsättning till alla som önska erhålla arbete, är det ungdomen, som i regel lämnas utan avseende vid tillsättande av platser, vilket är helt naturligt, emedan de unga behöva en viss tid att lära sig, vad de äldre redan kunna.

För att bliva en skicklig arbetare, vare sig det gäller hantverk, industri eller jordbruk, är det ett huvudvillkor att få börja under ungdomsåren. Det är ett synnerligen viktigt statsintresse, att åtgärder vidtagas, som möjliggör för de unga att komma i tillfälle att lära sig något yrke.

Att härför inrätta passande praktiska yrkesskolor, där de unga finge lära sig praktiska yrken, vore kanske det riktiga men skulle säkerligen ställa sig allt för dyrt.

En annan utväg vore, om företagare, vilka bedriva hantverk, industri, jordbruk eller annat yrke, ville förbinda sig att lämna de unga nöjaktig utbildning, och för detta sitt besvär erhöle viss ersättning från staten. Ersättningen skulle vara större ju mångsidigare utbildningen vore. Företagare, som erhöle dylik ersättning, vore skyldig lämna elev vitsord över inhämtade yrkesfärdigheter.

Medel till sådan ersättning borde, under nu rådande förhållanden, utgå av arbetslöshetsanslag. Nödiga föreskrifter och kontroll borde handhavas av någon statlig myndighet t. ex. skolöverstyrelsen och eventuellt någon av organisationerna för de praktiska yrkena.

Lämplig åldersgräns för elever borde vara 16—20 år.

Därigenom att företagaren erhöle viss ersättning för utbildningen, vore han i stånd att lämna ersättning för av anställd elev utfört arbete. Därest ersättningen till nämnda företagare bleve skäligen skulle säkert genom en dylik anordning ett stort antal av de nu många sysslösa ungdomarna erhålla sysselsättning och få lära sig ett yrke.

Med hänvisning till ovanstående tillåter jag mig hemställa,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t begära skyndsamt utarbetande och framläggande av förslag, varigenom företagare i enlighet med ovanstående må kunna erhålla viss bestämd ersättning av statsmedel, därest de förbinda sig att anställa ungdom och lämna dessa nöjaktig yrkesutbildning.

Stockholm den 19 januari 1934.

Joh. Larsson
i Örbyhus.

